

ved Fordelingen af et Statstilskud at have for Dje, at det fortrinnsvis er det overbe-
 byrdede Hartkorn, som det gælder om at
 skaffe en Lettelse. Opgaven synes da først
 og fremmest at være den, saa vidt muligt
 at nedbringe Hartkornets kommunale
 Byrder til, hvad de vare før
 de ovennævnte Loves Emanation,
 altsaa til Gennemsnittet for Aarene
 1885—89. Da det imidlertid tilmed maa er-
 kendes, at Hartkornsansættelsen nu
 langt fra er tidssvarende, og at den
 derfor kun daarlig egner sig til frem-
 deles at være Basis for Skattepaalig-
 ning, bør der samtidig drages Om-
 sorg for, at Hartkornets Skattebyrde ikke skal
 vokse i det ubegrænsede, men at der sættes
 en bestemt Grænse for Benyttelsen
 af Hartkornet som Basis for Afgif-
 ten til Amt og Sogn, som den fremtidig
 ikke bør kunne overstride. Denne Grænse har
 man for Sognekommunernes Bedkommene
 ment at burde sætte omtrent ved Gennem-
 snittet af Hartkornsaafgiften for hele Landet
 før 1890, afrundet nedad til 16 Kr. pr. Td.
 Hartkorn (2 Kr. pr. Stæppe), saaledes at
 alt, hvad der overstiger dette Beløb, frem-
 tidig bliver at paaligne i Forhold til Ejen-
 dommens Værdi i Handel og Wandel efter
 Ansættelse til „Ejendomsafgift“. Denne nye
 Skatteansættelse har man da fundet det ret-
 test at udstrække til samtlige Ejendomme i
 Kommunen, saa at ogsaa de hidtil væsentlig
 skattefrie Ejendomme indbrages under denne
 Beskatning, idet man dog har ment at burde
 begrænse Beskatningen efter Ejendomsafgift
 til et Beløb af højst 2 pro mille af Ejen-
 dommens Værdi. Den nærmere Udførelse
 af de herhen hørende Bestemmelser findes i
 det samtidig hermed fremsatte Forslag til
 Lov om Kommuneskat.

De Formaal, som der ved nærvæ-
 rende Lovforslag i Forbindelse med
 det Lovforslag om Kommuneskat,
 hvortil det henviser, sigtes paa,
 ere da:

1) Forbedring af de kommunale Skatte-
 forhold i Kommunerne ved Inddragning
 af hidtil skattefrie Objekter under
 Beskatningen, nemlig: dels Nærings-
 drift, udøvet af Aktieselskaber, dels
 faste Ejendomme, der ikke ere Land-
 brugsejendomme;

2) Nedbringelse af Hartkorn-
 afgifterne til Amt og Sogn henimod,
 hvad de vare før 1890, ved Hjælp af
 et Statstilskud;

3) Normering af Statstilskud-
 det saaledes, at det giver Kommu-
 nerne en i Tidens Løb stigende Ind-

tægt som Modvægt imod den fortsatte Stig-
 ning i Udgifterne;

4) Fiksering af en Maximums-
 grænse for de Afgifter, der kunne
 lignedes paa Hartkornet til Amt og
 Sogn samt

5) Ansættelse af samtlige Ejen-
 domme i Sognekommunerne til
 Ejendomsafgift efter deres Værdi i
 Handel og Wandel som Basis for
 Skattepaaligning i Stedet for Hart-
 kornsansættelse.

Da der i 1898 var lignet c. 580,000 Kr.
 mere paa Hartkornet til Amtene end i Gen-
 nemsnit for 1885—89 og ca. 670,000 Kr. mere
 til Sognekommunerne, vilde der til Op-
 naaelsen af det under 2) nævnte Formaal
 udtræbes et Statstilskud af ca. 1 $\frac{1}{4}$ Mill.
 Kr., saafremt det ligefrem fordeltes i For-
 hold til Stigningen i Hartkornsubgiften,
 men ved den her valgte Fordelingsmaade noget
 mere. Naar der da skulde gives Købstadkom-
 munerne en forholdsvis omtrent tilsvarende
 Andel i Statstilskuddet maatte dette
 beregnes til omtrent 2 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Et
 saadant Beløb maa vel ogsaa betragtes som
 det højeste, som der vilde kunne være Tale
 om uden Kompensation af ofre paa en
 Skattereform, og selv dette vil under Stats-
 tassens nærværende Tilstand næppe kunne
 lade sig gøre, saafremt andre berettigede Kræv
 ikke skulle tilfidesættes, medmindre Udgifterne
 til Jernbaner og lignende Anlæg indskrænktes
 eller i større Omfang end hidtil dækkes ved
 Optagelse af Laan.

Sætter man sig nu imidlertid til Op-
 gaven at nedbringe ikke blot Hartkornspaa-
 ligningen, men overhovedet Kommunernes Ud-
 gifter i sociale Djemed til omtrent det samme
 Beløb, som de have krævet af Skatteyderne
 før 1890, vil den nævnte Sum af ca. 2 $\frac{1}{4}$
 Mill. Kr. ikke strække til. Det vil derfor
 ved Siden af det i nærværende Lovforslag
 nævnte ukompenserede Statstilskud blive fore-
 slaaget at forhøje Brændevinsbræn-
 dingsafgiften til omtrent det dobbelte
 af sit nuværende Beløb eller med ca. 3 Mill.
 Kr., af hvilke det da foreslaas at anvende
 Halvdelen til hyderligere Fordeling imellem
 Kommunerne, medens den anden Halvdelen
 anvendes til Dannelse af en Forsikrings-
 fond for ubemidlede imod Følgerne af In-
 validitet og Alderdomsvagthed, for hvis An-
 vendelse der da ved særlig Lov maa gives Regler.
 Tages i Betragtning, hvilket Byrde der påføres
 Kommunerne ved et overdrevent Forbrug af
 Brændevin (jfr. den af Statistisk Bureau i
 Septbr. 1882 afgivne Beretning om Drik-
 fælsforholdene i Danmark, Stat. Med-
 delelser, Tredie Række, 4de Bd., S. 215—342),